

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2015/2193

2015 m. lapkričio 25 d.

dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami visiškai įprastą teisėkūros procedūrą ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1386/2013/ES ⁽⁴⁾ (Veiksmų programa) pripažįstama, kad į orą išmetamų teršalų kiekis per pastaruosius dešimtmečius smarkiai sumažintas, tačiau oro taršos lygis daugelyje Europos regionų tebėra per didelis ir orą teršiančios medžiagos tebekelia potencialią grėsmę Sąjungos piliečių sveikatai ir gerovei. Veiksmų programoje pažymima, kad ekosistemos ir toliau kenčia dėl per didelio kiekio azoto ir sieros iškritų, išmetamų transporto sektoriuje, taip pat vykdamas netausią žemės ūkio veiklą ir gaminant elektros energiją. Oro taršos lygiai daugelyje Sąjungos vietovių vis dar neatitinka Sąjungos nustatytų normų ir Sąjungos oro kokybės standartai vis dar neatitinka Pasaulio sveikatos organizacijos nustatytų tikslų;
- (2) siekiant užtikrinti visiems sveiką aplinką Veiksmų programoje raginama vietos priemonės papildyti adekvačia nacionalinio ir Sąjungos lygmens politika. Joje reikalaujama visų pirma sustiprinti pastangas siekiant visapusiškos atitikties Sąjungos oro kokybės teisės aktų nuostatoms ir nustatyti laikotarpio po 2020 m. strateginius tikslus ir veiksmus;
- (3) mokslinių vertinimų duomenimis, dėl oro taršos Sąjungos piliečių gyvenimo trukmė sutrumpėja vidutiniškai aštuoniais mėnesiais;

⁽¹⁾ OL C 451, 2014 12 16, p. 134.

⁽²⁾ OL C 415, 2014 11 20, p. 23.

⁽³⁾ 2015 m. spalio 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. lapkričio 10 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

- (4) iš vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių išmetamų teršalų kiekis Sąjungos lygmeniu apskritai nėra reglamentuojamas, nors dėl šių teršalų oro tarša vis labiau didėja, kadangi kurui vis dažniau naudojama biomasė, kaip skatinama kovos su klimato kaita ir energetikos politikos nuostatomis;
- (5) kuro deginimas tam tikruose mažuose kurą deginančiuose įrenginiuose ir prietaisuose reglamentuojamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/125/EB ⁽¹⁾ nurodytomis įgyvendinimo priemonėmis. Tačiau siekiant panaikinti likusią reglamentavimo spragą reikia skubių papildomų priemonių pagal Direktyvą 2009/125/EB. Kuro deginimas dideliuose kurą deginančiuose įrenginiuose nuo 2013 m. sausio 7 d. reglamentuojamas Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES ⁽²⁾, o Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB ⁽³⁾ iki 2015 m. gruodžio 31 d. tetaikoma dideliems kurą deginantiems įrenginiams, kuriems taikoma Direktyvos 2010/75/ES 30 straipsnio 2 dalis;
- (6) Komisija savo 2013 m. gegužės 17 d. ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai dėl intensyviosios gyvulininkystės išskiriamų ir kurą deginančių įrenginių išmetamų teršalų peržiūrų, atliktų pagal Direktyvos 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų 30 straipsnio 9 dalį ir 73 straipsnį, priėjo išvados, kad akivaizdžiai įrodyta, jog galima ekonomiškai efektyviai sumažinti oro teršalų, išmetamų deginant kurą vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, kiekį;
- (7) Sąjungos tarptautiniai su oro tarša susiję įpareigojimai dėl rūgštėjimo, eutrofikacijos, pažemio ozono ir išmetamų kietųjų dalelių kiekio mažinimo yra sutarti pagal Tolimųjų tarpvalstybinių oro teršalų pernašų konvencijos Geteborgo protokolą, kuris 2012 m. iš dalies pakeistas sugriežtinant išmetamo sieros dioksido, azoto oksidų, amoniako ir lakiųjų organinių junginių kiekio mažinimo įsipareigojimus ir įtraukiant naujus išmetamų smulkių kietųjų dalelių (KD 2,5) kiekio mažinimo įsipareigojimus, įvykdytinus po 2020 m.;
- (8) Komisijos komunikate 2013 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos švaraus oro programa“ raginama imtis veiksmų siekiant kontroliuoti orą teršiančių medžiagų, išmetamų iš vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kiekį ir taip užpildyti kurą deginančių įrenginių sektoriaus reglamentavimo sistemos spragą. Švaraus oro programa papildomas 2020 m. taršos mažinimo planas, išdėstytas 2005 m. rugsėjo 21 d. Komisijos komunikate Tarybai ir Europos Parlamentui „Teminė oro taršos strategija“ ir nustatomi laikotarpio iki 2030 m. poveikio mažinimo tikslai. Norint įgyvendinti visus tuos strateginius tikslus reikalingas reglamentavimo planas, įskaitant vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių išmetamų teršalų kiekio kontrolės priemones;
- (9) vidutinio dydžio kurą deginantys įrenginiai turėtų būti projektuojami ir veikti taip, kad būtų skatinamas efektyvus energijos vartojimas. Į šiuos aspektus, taip pat į ekonominius aspektus, technines galimybes ir esamų vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių gyvavimo ciklą ypač reikėtų atsižvelgti modifikuojant vidutinio dydžio kurą deginančius įrenginius ar priimant sprendimus dėl didelių investicijų;
- (10) siekiant užtikrinti, kad veikiant vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams neblogėtų oro kokybė, priemonėmis, kurių imamasi siekiant apriboti į orą išmetamo sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių kiekį, neturėtų būti sudaromos sąlygos tam, kad padidėtų kitų išmetamųjų teršalų, pavyzdžiui, anglies monoksido, kiekis;
- (11) ši direktyva neturėtų būti taikoma vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, kuriems jau taikomi visoje Sąjungoje galiojantys minimalūs reikalavimai, kaip antai įrenginiams, kuriems pagal Direktyvos 2010/75/ES III skyrių taikomos jungimo taisyklės, arba įrenginiams, kurie degina arba bendrai degina kietas arba skystas atliekas, ir todėl jiems taikomas tos direktyvos IV skyrius;
- (12) ši direktyva neturėtų būti taikoma ir kai kuriems kitiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams dėl savo techninių charakteristikų arba naudojimo tam tikroje veikloje;
- (13) kadangi vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, deginantiems naftos perdirbimo kurą atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis energijai gaminti naftos bei dujų perdirbimo gamyklose, ir regeneravimo katilams, esantiems popieriaus masės gamybos įrenginiuose, taikomi išmetamų teršalų kiekiai, susiję su geriausių prieinamų gamybos būdų (GPGB), nustatytų GPGB išvadose, taikymu, jau nustatyti pagal Direktyvą 2010/75/ES, ši direktyva tokiems įrenginiams neturėtų būti taikoma;

⁽¹⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą (OL L 285, 2009 10 31, p. 10).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų (taršos integruotos prevencijos ir kontrolės) (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

⁽³⁾ 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo (OL L 309, 2001 11 27, p. 1).

- (14) ši direktyva turėtų būti taikoma kurą deginantiems įrenginiams, įskaitant dviejų arba daugiau naujų vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių junginius, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 1 MW arba didesnė ir mažesnė kaip 50 MW. Atskiri kurą deginantys įrenginiai, kurių vardinė šiluminė galia yra mažesnė nei 1 MW, neturėtų būti įtraukiami apskaičiuojant kurą deginančių įrenginių junginių bendrą vardinę šiluminę galią. Siekiant išvengti reglamentavimo spragos, ši direktyva turėtų būti taikoma ir junginiams, kuriuos sudaro nauji vidutinio dydžio kurą deginantys įrenginiai, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 50 MW arba didesnė, nedarant poveikio Direktyvos 2010/75/ES III skyriui;
- (15) siekiant užtikrinti į orą išmetamo sieros dioksido, azoto oksidų ir dulkių kiekio kontrolę, vidutinio dydžio kurą deginantys įrenginiai gali veikti, tik jei jiems pagal veiklos vykdytojo pateiktą informaciją yra suteiktas leidimas arba jie yra užregistruoti kompetentingos institucijos;
- (16) iš vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių į orą išmetamų teršalų kiekio kontrolės tikslais šioje direktyvoje turėtų būti nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės ir jų kiekio stebėsenos reikalavimai;
- (17) II priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės neturėtų būti taikomos vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, esantiems Kanarų salose, Prancūzijos užjūrio departamentuose ir Azoruose bei Madeiroje, atsižvelgiant į techninius ir logistinius aspektus, susijusius su tokių įrenginių izoliuota geografine padėtimi. Susijusios valstybės narės turėtų nustatyti išmetamųjų teršalų ribines vertes tokiems įrenginiams, kad būtų mažinamas jų į orą išmetamas teršalų kiekis ir galimas pavojus žmonių sveikatai ir aplinkai;
- (18) siekiant suteikti pakankamai laiko esamus vidutinio dydžio kurą deginančius įrenginius techniškai pritaikyti pagal šios direktyvos reikalavimus, išmetamųjų teršalų ribinės vertės tiems įrenginiams turėtų būti pradėtos taikyti po šios direktyvos taikymo pradžios dienos praėjus nustatytam laikotarpiui;
- (19) siekiant atsižvelgti į tam tikras konkrečias aplinkybes, kai taikant išmetamųjų teršalų ribines vertes būtų patiriamos neproporcingai didelės išlaidos, palyginti su nauda aplinkai, valstybės narės turėtų turėti galimybę vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, kurie buvo naudojami ekstremaliomis sąlygoms ir veikė ribotą laikotarpį, netaikyti šioje direktyvoje nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių;
- (20) dėl ribotos infrastruktūros, kuria naudojasi esami vidutinio dydžio kurą deginantys įrenginiai, priklausantys mažoms atskiroms sistemoms (MAS) arba atskiroms mikrosistemoms (AMS), ir būtinybės sudaryti palankesnes sąlygas jiems sujungti, tokiems įrenginiams turėtų būti skiriama daugiau laiko prisitaikyti prie šioje direktyvoje nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių;
- (21) atsižvelgiant į visuotinę centralizuoto šilumos tiekimo naudą padedant sumažinti namų ūkių naudojamą kurą, kuris sukelia aukštus oro taršos lygius, taip pat gerinant energijos vartojimo efektyvumą ir mažinant CO₂ išmetimą, esamiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, kurie didelę dalį savo pagaminto naudingos šilumos kiekio tiekia į viešą centralizuoto šilumos tiekimo tinklą, valstybės narės turėtų būti galima skirti daugiau laiko prisitaikyti prie šioje direktyvoje nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių;
- (22) atsižvelgiant į pastarojo meto investicijas į biomasės įrenginius siekiant padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių, kurie jau leido sumažinti išmetamą teršalų kiekį, naudojimą, ir siekiant atsižvelgti į atitinkamus investicijų ciklus, valstybės narės turėtų būti galima skirti tiems įrenginiams daugiau laiko prisitaikyti prie šioje direktyvoje nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių;
- (23) atsižvelgiant į itin svarbų dujų kompresorių stočių vaidmenį užtikrinant nacionalinių dujų perdavimo tinklų patikimumą ir saugų veikimą ir specifinius apribojimus dėl jų atnaujinimo, valstybės narės turėtų būti galima skirti daugiau laiko tokiose stotyse esantiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams pritaikyti prie šioje direktyvoje nustatytų azoto oksidų taikomų išmetamųjų teršalų ribinių verčių;
- (24) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 193 straipsnį šia direktyva nedraudžiama valstybės narės išlaikyti ar nustatyti griežtesnių apsaugos priemonių. Tokių priemonių gali prireikti, pvz., zonose, kurios neatitinka oro kokybės ribinių verčių. Tais atvejais valstybės narės turėtų įvertinti poreikį rengiant oro kokybės planus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/50/EB ⁽¹⁾ taikyti griežtesnes išmetamųjų teršalų ribines vertes nei šioje direktyvoje nustatyti reikalavimai. Atliekant tokius įvertinimus turėtų būti atsižvelgiama į keičiantis informacija apie geriausias išmetamųjų teršalų mažinimo būdus gautus rezultatus, kuriuos galima pasiekti taikant geriausias turimas ir besiformuojančias technologijas. Komisija turėtų organizuoti tokių keitimąsi informacija su valstybėmis narėmis, susijusiais pramonės subjektais, įskaitant veiklos vykdytojus ir technologijų tiekėjus, taip pat nevyriausybines organizacijas, įskaitant tas, kurios skatina aplinkos apsaugą;

(¹) 2008 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/50/EB dėl aplinkos oro kokybės ir švaresnio oro Europoje (OL L 152, 2008 6 11, p. 1).

- (25) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad vidutinio dydžio kurą deginančiam įrenginiui neatitinkant šios direktyvos nuostatų veiklos vykdytojas imtųsi reikiamų priemonių. Valstybės narės turėtų sukurti vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių atitikties šios direktyvos reikalavimams tikrinimo sistemą;
- (26) siekiant užtikrinti veiksmingą šios direktyvos įgyvendinimą ir vykdymą, patikrinimai turėtų būti, jei įmanoma, derinami su tais, kurių reikalaujama pagal kitus atitinkamus Sąjungos teisės aktus;
- (27) šios direktyvos nuostatos dėl prieigos prie informacijos, susijusios su jos įgyvendinimu, turėtų būti taikomos taip, kad būtų užtikrintas visapusiškas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB ⁽¹⁾ taikymas;
- (28) siekiant sumažinti našą vidutinio dydžio kurą deginančius įrenginius eksploatuojančioms mažosioms ir vidutinėms įmonėms, veiklos vykdytojams taikomi administraciniai įpareigojimai dėl informacijos teikimo, stebėsenos ir ataskaitų teikimo turėtų būti proporcingi ir nedubliuojantys, tačiau pakankamai griežti, kad kompetentinga institucija galėtų veiksmingai patikrinti atitiktį reikalavimams;
- (29) siekdama užtikrinti, kad valstybių narių suteikta informacija apie šios direktyvos įgyvendinimą būtų suderinta bei nuosekli, ir skatindama keitimąsi informacija su valstybėmis narėmis, Komisija, padedama Europos aplinkos agentūros, turėtų sukurti elektroninę ataskaitų teikimo priemonę, kurią valstybės narės galėtų naudoti ir nacionalinėms duomenų teikimo bei tvarkymo reikmėms;
- (30) Komisija, atsižvelgdama į pažangiąsias technologijas, turėtų įvertinti poreikį iš dalies pakeisti II priede nustatytas išmetamų teršalų ribines vertes naujiems vidutinio dydžio kurą deginantiesiems įrenginiams. Šiomis aplinkybėmis Komisija taip pat turėtų apsarstyti poreikį nustatyti konkrečias kitų išmetamų teršalų, pavyzdžiui, anglies monoksido, ribines vertes ir galimus minimalius efektyvaus energijos vartojimo standartus;
- (31) siekiant atsižvelgti į mokslinę ir techninę pažangą, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų pritaikomos III priedo 2 dalies 2 punkte pateiktos atitikties vertinimo nuostatos. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (32) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas ir supaprastinti bei racionalizuoti valstybių narių prievoles teikti informaciją, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai nustatyti ataskaitų teikimo techninius formatus. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (33) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. pagerinti aplinkos kokybę ir žmonių sveikatą, valstybės narės negali pačios deramai pasiekti, o dėl jų masto ir poveikio jų būtų tikslingiau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali patvirtinti priemones pagal Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (34) šioje direktyvoje geriamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažįstamų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau – Chartija). Visų pirma šia direktyva siekiama užtikrinti Chartijos 37 straipsnio dėl aplinkos apsaugos taikymą;
- (35) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽³⁾ valstybės narės išipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie direktyvos perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškintų direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajas. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas,

⁽¹⁾ 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/4/EB dėl visuomenės galimybes susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB (OL L 41, 2003 2 14, p. 26).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽³⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias turi būti kontroliuojamas iš vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių į orą išmetamas sieros dioksido (SO₂), azoto oksidų (NO_x) ir dulkių kiekis, ir kartu šis kiekis mažinamas mažinant ir galimą šios taršos pavojų žmonių sveikatai ir aplinkai.

Šioje direktyvoje taip pat nustatomos išmetamo anglies monoksido (CO) kiekio stebėsenos taisyklės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma kurą deginantiems įrenginiams, kurių vardinė šiluminė galia yra 1 MW arba didesnė ir mažesnė kaip 50 MW (toliau – vidutinio dydžio kurą deginantys įrenginiai), nepriklausomai nuo naudojamo kuro rūšies.
2. Ši direktyva taip pat taikoma junginiams, kuriuos sudaro nauji vidutinio dydžio kurą deginantys įrenginiai pagal 4 straipsnį, įskaitant junginius, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 50 MW arba didesnė, išskyrus atvejus, kai junginys yra kurą deginantis įrenginys, kuriam taikomas Direktyvos 2010/75/ES III skyrius.
3. Ši direktyva netaikoma:
 - a) kurą deginantiems įrenginiams, kuriems taikomas Direktyvos 2010/75/ES III arba IV skyrius;
 - b) kurą deginantiems įrenginiams, kuriems taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/68/EB ⁽¹⁾;
 - c) ūkiuose naudojamiems kurą deginantiems įrenginiams, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra mažesnė arba lygi 5 MW ir kuriuose kurui naudojamas tik neperdirbtas naminių paukščių mėšlas, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1069/2009 ⁽²⁾ 9 straipsnio a punkte;
 - d) kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose dujiniai degimo produktai naudojami tiesioginiam šildymui, džiovimui arba kitoms objektų arba medžiagų apdorojimo rūšims;
 - e) kurą deginantiems įrenginiams, kuriuose dujiniai degimo produktai naudojami tiesioginiam dujiniam šildymui, kai šildomos vidaus patalpos, siekiant pagerinti darbo vietų sąlygas;
 - f) antrinio deginimo įrenginiams, kurie skirti pramoninių procesų metu išmetamoms dujoms valyti jas deginant ir kurie veikia kaip atskiri kurą deginantys įrenginiai;
 - g) visai techninei įrangai, naudojami kaip transporto priemonių, laivų ar lėktuvų varikliai;
 - h) dujų turbinoms ir dujų ir dyzeliniams varikliams, kurie naudojami atviroje jūroje esančiose platformose;
 - i) įrenginiams, skirtiems katalizinio krekingo katalizatoriams regeneruoti;
 - j) įrenginiams, vandenilio sulfidą paverčiantiems siera;
 - k) chemijos pramonėje naudojamiems reaktoriams;
 - l) koksavimo krosnims;
 - m) kauperiams;
 - n) krematoriumams;
 - o) kurą deginantiems įrenginiams, deginantiems naftos perdirbimo kurą atskirai arba kartu su kitomis kuro rūšimis energijai gaminti naftos bei dujų perdirbimo gamyklose;
 - p) regeneravimo katilams, esantiems popieriaus masės gamybos įrenginiuose.

⁽¹⁾ 1997 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/68/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su priemonėmis, mažinančiomis vidaus degimo variklių, įrengiamų ne kelių mobiliosiose mašinose, dujinių ir kietųjų dalelių teršalų kiekį, suderinimo (OL L 59, 1998 2 27, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos įmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (Šalutinių gyvūninių produktų reglamentas) (OL L 300, 2009 11 14, p. 1).

4. Ši direktyva netaikoma veiksmai, susijusiai su vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių moksliniais tyrimais, plėtra arba jų bandymais. Valstybės narės gali nustatyti konkrečias šios dalies taikymo sąlygas.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- 1) teršalų išmetimas – tai medžiagų išmetimas į orą iš kurą deginančio įrenginio;
- 2) išmetamų teršalų ribinė vertė – tai leidžiamas medžiagos, esančios kurą deginančio įrenginio išmetamosiose dujose, kiekis, kuris gali būti išmetamas į orą per nustatytą laikotarpį;
- 3) azoto oksidai (NO_x) – azoto oksidas ir azoto dioksidas, išreikšti azoto dioksidu (NO₂);
- 4) dulkės – bet kokios formos, sandaros ar tankio kietosios dalelės, kurios ėminių ėmimo vietoje esančiomis sąlygomis skendi dujinėje fazėje; tokias dulkes ir daleles galima surinkti filtruojant nustatytais sąlygomis paėmus reprezentatyvius tiriamų dujų ėminius ir kurios, išdžiovintos nustatytais sąlygomis, išlieka prieš filtrą ir ant filtro;
- 5) kurą deginantis įrenginys – techninis įrenginys, kuriame kuras oksiduojamas, kad būtų galima panaudoti taip gautą šilumą;
- 6) esamas kurą deginantis įrenginys – kurą deginantis įrenginys, pradėjęs veikti anksčiau nei 2018 m. gruodžio 20 d. arba dėl kurio leidimas buvo suteiktas anksčiau nei 2017 m. gruodžio 19 d. pagal nacionalinės teisės aktus su sąlyga, kad įrenginys pradėjo veikti ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 20 d.;
- 7) naujas kurą deginantis įrenginys – kurą deginantis įrenginys, kuris nėra esamas kurą deginantis įrenginys;
- 8) variklis – dujų variklis, dyzelinis variklis arba dvejojo kuro variklis;
- 9) dujų variklis – vidaus degimo variklis, kuris veikia pagal Oto ciklą ir kuriame degalams deginti naudojamas kibirkštinis uždegimas;
- 10) dyzelinis variklis – vidaus degimo variklis, kuris veikia pagal dyzelinį ciklą ir kuriame degalams deginti naudojamas slėginis uždegimas;
- 11) dvejojo kuro variklis – vidaus degimo variklis, kuriame naudojamas slėginis uždegimas ir kuris degindamas skystąjį kurą veikia pagal dyzelinį ciklą, o degindamas dujinį kurą – pagal Oto ciklą;
- 12) dujų turbina – rotacinė mašina, šilumos energiją paverčianti mechaniniu darbu, dažniausiai susidedanti iš kompresoriaus, šiluminio įtaiso, kuriame darbiniai skysčiai šildyti oksiduojamas kuras, ir turbinos; joms priskiriamos tiek atvirojo ciklo, tiek kombinuotojo ciklo dujų turbinos, taip pat kogeneracijos veiksena dujų turbinos; visos jos gali būti su papildomu deginimu arba be jo;
- 13) maža atskira sistema (MAS) – maža atskira sistema, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/72/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 26 punkte;
- 14) atskira mikrosistema (AMS) – atskira mikrosistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/72/EB 2 straipsnio 27 punkte;
- 15) kuras – kietoji, skystoji arba dujinė degi medžiaga;
- 16) naftos perdirbimo kuras – kietoji, skystoji arba dujinė degioji medžiaga, gaunama žalios naftos perdirbimo proceso distiliavimo ir perdirbimo etapuose, įskaitant perdirbimo kuro dujas, sintetines dujas, naftos perdirbimo alyvas ir naftos kokšą;
- 17) atliekos – atliekos, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB ⁽²⁾ 3 straipsnio 1 punkte;

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 55).

⁽²⁾ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

- 18) biomasa – vienas iš toliau nurodytų dalykų:
- produktai, kuriuos sudaro iš žemės ūkio arba miškininkystės veiklos gauta augalinė medžiaga, kuri gali būti naudojama kaip kuras energijai gauti;
 - šios atliekos:
 - žemės ūkio ir miškininkystės augalinės atliekos;
 - maisto perdirbimo pramonės augalinės atliekos, jeigu gaunama šiluma yra panaudojama;
 - pluoštinės augalinės atliekos, gaunamos gaminant pirminę popieriaus masę ir popierių iš popieriaus masės, jeigu jos yra kartu sudeginamos gamybos vietoje, o gauta šiluma panaudojama;
 - kamščio atliekos;
 - medienos atliekos, išskyrus tas medienos atliekas, kuriose dėl medžiagų apdirbimo medienos konservantais arba padengimo gali būti halogenintų organinių junginių arba sunkiųjų metalų, įskaitant visų pirma statybų arba griovimo medienos atliekas;
- 19) gazolis – tai:
- bet kuris iš naftos gautas skystasis kuras, kurio KN kodai yra 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 ar 2710 20 19; arba
 - bet kuris iš naftos gautas skystasis kuras, kurio mažiau negu 65 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 250 °C temperatūroje ir kurio ne mažiau kaip 85 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 350 °C temperatūroje ASTM D86 metodu;
- 20) gamtinės dujos – tai natūraliai slūgsantis metanas, kuriame yra ne daugiau kaip 20 % (tūrio) inertinių dujų ir kitų sudedamųjų dalių;
- 21) mazutas – tai:
- bet kuris iš naftos gautas skystasis kuras, kurio KN kodai yra 2710 19 51–2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 ar 2710 20 39; arba
 - bet kuris iš naftos gautas skystasis kuras, išskyrus gazolį, kaip apibrėžta 19 punkte, kuris dėl nustatytų distiliavimo ribų patenka į kurui skirtą mazuto kategoriją ir kurio mažiau nei 65 % tūrio (kartu su nuostoliais) distiliuojama 250 °C temperatūroje ASTM D86 metodu. Jeigu distiliavimo negalima atlikti ASTM D86 metodu, naftos produktas taip pat priskiriamas mazuto kategorijai;
- 22) veikimo valandos – valandomis išreikštas laikas, kai kurą deginantis įrenginys veikia ir į orą išmeta teršalus, išskyrus paleidimo ir stabdymo laikotarpius;
- 23) veiklos vykdytojas – tai bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuris eksploatuoja ir kontroliuoja kurą deginantį įrenginį, arba, jei tai numatyta nacionalinėje teisėje, kuriam suteikta sprendžiamoji ekonominė teisė dėl techninio įrenginio darbo;
- 24) zona – valstybės narės teritorijos dalis, nustatyta tos valstybės narės oro kokybės vertinimo ir valdymo tikslais, kaip nustatyta Direktyvoje 2008/50/EB.

4 straipsnis

Jungimo taisyklės

Šioje direktyvoje dviejų ar daugiau naujų vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių sudarytas junginys laikomas vienu vidutinio dydžio kurą deginančiu įrenginiu, o jų vardinė šiluminė galia sudedama apskaičiuojant įrenginio bendrą vardinę šiluminę galią, kai:

- tokių vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių išmetamosios dujos yra šalinamos per bendrą kaminą; arba
- atsižvelgiant į techninius ir ekonominius veiksnius tokių vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių išmetamosios dujos, kompetentingos institucijos nuomone, galėtų būti šalinamos per bendrą kaminą.

5 straipsnis

Leidimai ir registracija

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad joks naujas vidutinio dydžio kurą deginantis įrenginys nebūtų eksploatuojamas, jei neturima leidimo ar jo neužregistravus.

2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad nuo 2024 m. sausio 1 d. joks esamas vidutinio dydžio kurą deginantis įrenginys, kurio vardinė šiluminė galia didesnė kaip 5 MW, nebūtų eksploatuojamas, jei neturima leidimo ar jo neužregistravus.

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad nuo 2029 m. sausio 1 d. joks esamas vidutinio dydžio kurą deginantis įrenginys, kurio vardinė šiluminė galia mažesnė arba lygi 5 MW, nebūtų eksploatuojamas, jei neturima leidimo ar jo neužregistravus.

3. Valstybės narės apibrėžia vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių leidimų išdavimo arba registravimo procedūrą. Pagal tas procedūras veiklos vykdytojas įpareigojamas bent informuoti kompetentingą instituciją apie vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio darbą arba ketinimą jį paleisti ir pateikti bent I priede išvardytą informaciją.

4. Kompetentinga institucija užregistruoja vidutinio dydžio kurą deginantį įrenginį arba pradeda leidimo išdavimo jam procedūrą per vieną mėnesį po to, kai veiklos vykdytojas pateikia 3 dalyje nurodytą informaciją. Kompetentinga institucija informuoja veiklos vykdytoją apie tokią registraciją ar apie leidimo išdavimo procedūros pradžią.

5. Kompetentinga institucija tvarko registrą, kuriame pateikiama informacija apie kiekvieną vidutinio dydžio kurą deginantį įrenginį, įskaitant I priede išvardytą informaciją, taip pat remiantis 9 straipsniu surinkta informacija. Esami vidutinio dydžio kurą deginantys įrenginiai įtraukiami į registrą nuo registracijos dienos arba nuo tos dienos, kai jiems buvo suteiktas leidimas pagal šią direktyvą. Kompetentinga institucija pagal Direktyvą 2003/4/EB su informacija, esančia registre, leidžia susipažinti visuomenei, be kita ko, naudojantis internetu.

6. Nedarydamos poveikio įpareigojimui vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams turėti leidimą ar būti užregistruotiems, valstybės narės į bendrąsias privalomas taisykles gali įtraukti reikalavimus tam tikroms vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių kategorijoms. Jeigu bendrosios privalomos taisyklės patvirtintos, leidime arba registracijos dokumente gali būti padaryta nuoroda į tokias taisykles.

7. Vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kurie yra įrenginio, kuriam taikomas Direktyvos 2010/75/ES II skyrius, dalis, atveju laikoma, kad šio straipsnio reikalavimai yra įvykdyti laikantis tos direktyvos.

8. Bet kuris leidimas arba registracija, atlikta pagal kitus nacionalinės teisės arba Sąjungos teisės aktus, gali būti sujungama su leidimu ar registracija, kurios reikalaujama pagal 1 dalį, ir gali būti laikoma bendru leidimu ar registracija, jeigu bendrame leidime ar registracijoje pateikiama informacija laikantis šio straipsnio reikalavimų.

6 straipsnis

Išmetamųjų teršalų ribinės vertės

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2010/75/ES II skyriaus nuostatoms, jei taikoma, vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams taikomos šios direktyvos II priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės.

Kanarų salose, Prancūzijos užjūrio departamentuose ir Azoruose bei Madeiroje esantiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams II priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės netaikomos. Atitinkamos valstybės narės nustato išmetamųjų teršalų ribines vertes tiems įrenginiams, kad būtų mažinamas jų į orą išmetamas teršalų kiekis ir galimas pavojus žmonių sveikatai bei aplinkai.

2. Nuo 2025 m. sausio 1 d. iš esamųjų vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kurių vardinė šiluminė galia didesnė kaip 5 MW, į orą išmetamo SO₂, NO_x ir dulkių kiekis neviršija II priedo 1 dalies 2 ir 3 lentelėse nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių.

Nuo 2030 m. sausio 1 d. iš esamųjų vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kurių vardinė šiluminė galia yra mažesnė arba lygi 5 MW, į orą išmetamo SO₂, NO_x ir dulkių kiekis neviršija II priedo 1 dalies 1 ir 3 lentelėse nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių.

3. Valstybės narės gali leisti, kad esamuose vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, veikiančiuose ne daugiau kaip 500 veikimo valandų per metus (taikant slenkantį penkerių metų vidurkį), nebūtų laikomasi II priedo 1 dalies 1, 2 ir 3 lentelėse nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių.

Valstybės narės gali padidinti pirmoje pastraipoje nurodytą veikimo laiką iki 1 000 veikimo valandų šiais ekstremaliais atvejais arba susidarius šioms ypatingoms aplinkybėms:

- rezervinės energijos gamybai sujungtose salose nutrūkus pagrindiniam energijos tiekimui į salą;
- vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, naudojamuose šilumos gamybai, esant ypatingai šaltiems orams.

Visais šioje dalyje nurodytais atvejais kietąjį kurą deginančių įrenginių išmetamoms dulkėms taikoma 200 mg/Nm³ ribinė vertė.

4. Esamuose vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, kurie yra MAS ar AMS dalis, nuo 2030 m. sausio 1 d. laikomasi II priedo 1 dalies 1, 2 ir 3 lentelėse nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių.

5. Iki 2030 m. sausio 1 d. valstybės narės gali leisti, kad esamuose vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, kurių vardinė šiluminė galia yra didesnė nei 5 MW, būtų nesilaikoma II priede nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių, jei ne mažiau kaip 50 % įrenginyje pagaminto naudingos šilumos kiekio (taikant slenkantį penkerių metų vidurkį) tiekama garų arba karšto vandens pavidalu į viešą centralizuoto šilumos tiekimo tinklą. Tokiu atveju, kai leidžiama nesilaikyti išmetamųjų teršalų ribinių verčių, kompetentingos institucijos SO₂ ir dulkėms nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės neviršija atitinkamai 1 100 mg/Nm³ ir 150 mg/Nm³.

Iki 2030 m. sausio 1 d. valstybės narės gali leisti, kad vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, kurių pagrindinis kuras yra pagamintas iš kietosios biomasės, esančiuose zonose, kuriose, remiantis pagal Direktyvą 2008/50/EB atliktais vertinimais, yra užtikrinta atitiktis toje direktyvoje nustatytoms ribinėms vertėms, būtų nesilaikoma šios direktyvos II priede išmetamoms dulkėms nustatytų ribinių verčių. Tokiu atveju, kai leidžiama nesilaikyti išmetamųjų dulkių ribinių verčių, kompetentingos institucijos nustatytos išmetamųjų dulkių ribinės vertės turi neviršyti 150 mg/Nm³.

Kompetentinga institucija bet kuriuo atveju turi užtikrinti, kad nebūtų didelės taršos ir būtų pasiektas aukštas aplinkos apsaugos lygis.

6. Iki 2030 m. sausio 1 d. valstybės narės gali leisti, kad esamuose vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, kurių vardinė šiluminė galia didesnė kaip 5 MW ir kurie naudojami dujų kompresorių stotyse, kurios yra būtinos siekiant užtikrinti nacionalinės dujų perdavimo sistemos saugą ir saugumą, būtų nesilaikoma II priedo 1 dalies 3 lentelėje nustatytų išmetamo NO_x ribinių verčių.

7. Nuo 2018 m. gruodžio 20 d. iš naujų vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių į orą išmetami SO₂, NO_x ir dulkės neviršija II priedo 2 dalyje nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių.

8. Valstybės narės gali leisti, kad naujuose vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, veikiančiuose ne daugiau kaip 500 veikimo valandų per metus (taikant slenkantį trejų metų vidurkį), nebūtų laikomasi II priedo 2 dalyje nustatytų išmetamųjų teršalų ribinių verčių. Tokiu atveju, kai leidžiama nesilaikyti išmetamųjų teršalų ribinių verčių, kietąjį kurą deginantiesiems įrenginiams išmetamoms dulkėms taikoma 100 mg/Nm³ ribinė vertė.

9. Valstybės narės, rengdamos Direktyvos 2008/50/EB 23 straipsnyje nurodytus oro kokybės planus, atsižvelgdamos į šio straipsnio 5 dalyje nurodyto keitimosi informacija rezultatus, įvertina būtinybę zonose ar tų zonų dalyse, kurios neatitinka oro kokybės ribinių verčių, nustatytų Direktyvoje 2008/50/EB, esamiems atskiriems vidutinio dydžio kurą deginantiesiems įrenginiams taikyti griežtesnes išmetamųjų teršalų ribines vertes nei vertės, nustatytos šioje direktyvoje, jei taikant tokias išmetamųjų teršalų ribines vertes būtų veiksmingai prisidedama prie pastebimo oro kokybės pagerinimo.

10. Komisija organizuoja keitimąsi informacija su valstybėmis narėmis, susijusiais pramonės subjektais ir nevyriausybiniėmis organizacijomis dėl išmetamųjų teršalų lygių, kuriuos galima pasiekti taikant turimas ir besiformuojančias technologijas, ir susijusių sąnaudų.

Komisija skelbia keitimosi informacija rezultatus.

11. Kompetentinga institucija gali padaryti išimtį, neviršijant šešių mėnesių, atleisdama nuo pareigos laikytis 2 ir 7 dalyse nustatytų išmetamo SO₂ ribinių verčių vidutinio dydžio kurą deginančiame įrenginyje, kuriame paprastai naudojamas mažai sieros turintis kuras, jei veiklos vykdytojas negali laikytis tų išmetamųjų teršalų ribinių verčių dėl mažai sieros turinčio kuro tiekimo nutraukimo, atsirandančio dėl didelio tokio kuro trūkumo.

Valstybės narės per vieną mėnesį praneša Komisijai apie kiekvieną tokią pagal pirmą pastraipą padarytą išimtį.

12. Kompetentinga institucija gali padaryti išimtį, atleisdama nuo pareigos laikytis 2 ir 7 dalyse nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių tais atvejais, kai vidutinio dydžio kurą deginančiame įrenginyje, kuriame naudojamas tik dujinis kuras, išimtiniais atvejais reikia pradėti naudoti kitų rūšių kurą dėl staigiai nutraukto dujų tiekimo, ir todėl jame reikėtų įmontuoti pagalbinę taršos mažinimo įrangą. Laikotarpis, kuriuo taikoma tokia išimtis, turi neviršyti dešimt dienų, išskyrus tuos atvejus, kai veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai tinkamai pagrindžia ilgesnį laikotarpį.

Valstybės narės per vieną mėnesį praneša Komisijai apie kiekvieną tokią pagal pirmą pastraipą padarytą išimtį.

13. Jei vidutinio dydžio kurą deginančiame įrenginyje tuo pat metu naudojamas dviejų ar daugiau rūšių kuras, kiekvienų išmetamųjų teršalų ribinė vertė apskaičiuojama:

- a) imant kiekvienai atskirai kuro rūšiai taikomą ribinę vertę, nustatytą II priede;
- b) apskaičiuojant naudojamoms kuro rūšims proporcingą išmetamų teršalų ribinę vertę, kuri gaunama dauginant a punkte nurodytą atskirą išmetamo teršalo ribinę vertę iš kiekvienos rūšies kuro šiluminės galios ir dalijant šią sandaugą iš visų rūšių kuro šiluminių galių sumos; ir
- c) sudedant naudojamoms kuro rūšims proporcingas išmetamų teršalų ribines vertes.

7 straipsnis

Veiklos vykdytojo pareigos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas vykdytų išmetamųjų teršalų kiekio stebėseną, vadovaudamasis bent jau III priedo 1 dalyje nustatytais reikalavimais.

2. Vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, kuriuose naudojamas kelių rūšių kuras, išmetamųjų teršalų kiekio stebėseną vykdoma deginant tokį kurą arba kuro mišinį, kuris greičiausiai lemia didžiausią išmetamųjų teršalų kiekį, tokį laikotarpį, kuris atitinka įprastas veikimo sąlygas.

3. Veiklos vykdytojas visus stebėsenos rezultatus registruoja ir apdoroja taip, kad būtų galima patikrinti, ar neviršijamos išmetamų teršalų ribinės vertės pagal III priedo 2 dalyje nustatytas taisykles.

4. Vidutinio dydžio kurą deginančiuose įrenginiuose, kuriuose, kad būtų neviršijamos išmetamų teršalų ribinės vertės, naudojama pagalbinė taršos mažinimo įrangą, veiklos vykdytojas registruoja duomenis ar informaciją, kuria įrodomas veiksmingas nuolatinis tos įrangos veikimas.

5. Vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio veiklos vykdytojas saugo:

- a) kompetentingos institucijos išduotą leidimą arba registracijos įrodymą ir, jei reikia, jo atnaujintą variantą bei susijusią informaciją;
- b) stebėsenos rezultatus ir 3 bei 4 dalyse nurodytą informaciją;
- c) jei taikoma, veikimo valandų duomenis, kaip nurodyta 6 straipsnio 3 dalyje ir 6 straipsnio 8 dalyje;
- d) duomenis apie įrenginyje naudojamo kuro rūšį bei kiekį ir visus pagalbinės taršos mažinimo įrangos veikimo sutrikimus ar gedimą;
- e) duomenis apie reikalavimų nesilaikymo atvejus ir priemones, kurių buvo imtasi, kaip nurodyta 7 dalyje.

Duomenys ir informacija, nurodyti pirmos pastraipos b–e punktuose saugomi ne trumpiau kaip šešerius metus.

6. Veiklos vykdytojas, gavęs prašymą, nepagrįstai nedelsdamas pateikia kompetentingai institucijai 5 dalyje išvardytus duomenis ir informaciją. Kompetentinga institucija gali pateikti tokį prašymą, kad galėtų patikrinti atitiktį šios direktyvos reikalavimams. Kompetentinga institucija pateikia tokį prašymą, jei visuomenės narys prašo suteikti galimybę susipažinti su 5 dalyje išvardytais duomenimis ar informacija.

7. Jei nesilaikoma II priede nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių, veiklos vykdytojas imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad per kuo trumpesnę laikotarpį reikalavimų vėl būtų laikomasi, nedarant poveikio priemonėms, kurių turi būti imtasi pagal 8 straipsnį. Valstybės narės nustato informacijos apie reikalavimų nesilaikymo atvejus, kurią kompetentingai institucijai turi pateikti veiklos vykdytojai, rūšies, dažnumo ir formos taisyklės.
8. Veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai suteikia visą reikiamą pagalbą, kad ji galėtų atlikti patikrinimus ir apsilankyti vietoje, imti mėginius ir rinkti visą informaciją, būtiną jos pareigoms pagal šią direktyvą atlikti.
9. Veiklos vykdytojas užtikrina, kad vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio paleidimo ir stabdymo laikotarpiai būtų kuo trumpesni.

8 straipsnis

Atitikties tikrinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad pagal III priedą stebimų išmetamų teršalų tinkamai nustatyta vertė neviršytų II priede nurodytų išmetamų teršalų ribinių verčių.
2. Valstybės narės nustato veiksmingą sistemą, grindžiamą aplinkosauginiu tikrinimu ar kitomis priemonėmis, kurią taikant būtų tikrinama atitiktis šios direktyvos reikalavimams.
3. Jei įrenginys neatitinka reikalavimų, be priemonių, kurių veiklos vykdytojas imasi pagal 7 straipsnio 7 dalį, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija pareikalautų, jog veiklos vykdytojas imtųsi priemonių, kurios yra būtinos siekiant nedelsiant vėl užtikrinti atitiktį reikalavimams.

Jei dėl reikalavimų nesilaikymo labai pablogėja oro kokybė vietovėje, vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio veikimas sustabdomas tol, kol vėl bus užtikrinta atitiktis reikalavimams.

9 straipsnis

Vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių modifikavimas

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad veiklos vykdytojas nepagrįstai nedelsdamas kompetentingai institucijai praneštų apie visus planuojamus vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio modifikavimus, kurie turėtų poveikį taikomoms išmetamų teršalų ribinėms vertėms.

Kompetentinga institucija atitinkamai atnaujina leidimą ar registraciją.

10 straipsnis

Kompetentingos institucijos

Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios atsako už šioje direktyvoje nustatytų pareigų vykdymą.

11 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2026 m. spalio 1 d. ir 2031 m. spalio 1 d. Komisijai pateikia kokybinę ir kiekybinę informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą, veiksmus, kurių imtasi vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių veikimo atitikčiai šios direktyvos nuostatomis patikrinti, ir visus atitikties užtikrinimo veiksmus.

Pirmojoje pastraipoje nurodyta pirmoji ataskaita apima apskaičiuotus bendrus metinius vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių išmetamo SO₂, NO_x ir dulkių kiekius, suskirstytus pagal įrenginio tipą, kuro rūšį ir pajėgumo klasę.

2. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. sausio 1 d. taip pat pateikia Komisijai ataskaitą, kurioje pateikia apskaičiuotus bendrus metinius CO kiekius ir bet kurią turimą informaciją apie vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, suskirstytų pagal kuro rūšį ir pajėgumo klasę, išmetamo CO koncentraciją.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytoms ataskaitoms teikti Komisija parengia valstybėms narėms skirtą elektroninę ataskaitų teikimo priemonę.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato ataskaitų teikimo technines formas, kad būtų supaprastintos ir racionalizuotos valstybių narių pareigos teikti informaciją, nurodytą šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 15 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

4. Gavusi pagal šio straipsnio 1 dalį pateiktas valstybių narių ataskaitas, Komisija, atsižvelgdama į pagal 6 straipsnio 11 dalį ir 6 straipsnio 12 dalį pateiktą informaciją, per dvyliką mėnesių pateikia suvestinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Vykdyti pareigas pagal 3 ir 4 dalis Komisijai padeda Europos aplinkos agentūra.

12 straipsnis

Peržiūra

1. Iki 2020 m. sausio 1 d. Komisija peržiūri vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių energijos vartojimo efektyvumo pažangą ir, taikydama geriausius metodus, įvertina minimalių energijos vartojimo efektyvumo standartų nustatymo naudą.

2. Komisija ne vėliau kaip 2023 m. sausio 1 d. įvertina, ar reikia peržiūrėti nuostatas dėl įrenginių, kurie yra MAS ar AMS dalis, ir II priedo 2 dalį atsižvelgiant į naujausias technologijas.

Atlikdama šią peržiūrą Komisija taip pat įvertina, ar reikia reglamentuoti tam tikrų arba visų vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių tipų išmetamą CO kiekį.

Po to peržiūra atliekama kas dešimt metų ir ji apima įvertinimą, ar reikia nustatyti griežtesnes išmetamų teršalų ribines vertes, ypač naujiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams.

3. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pranešimą apie 1 ir 2 dalyse nurodytų peržiūrų rezultatus ir, prireikus, prideda pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

13 straipsnis

Priedų pakeitimai

Komisijai pagal 14 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant III priedo 2 dalies 2 punktą priderinti prie techninės ir mokslinės pažangos.

14 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 13 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2015 m. gruodžio 18 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 13 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 13 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2010/75/ES 75 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima, ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

16 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taisykles ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša Komisijai apie tas nuostatas ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 19 d. ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

17 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 19 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

19 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2015 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. SCHMIT

I PRIEDAS

INFORMACIJA, KURIAŲ VEIKLOS VYKDYTOJAI TURI PATEIKTI KOMPETENTINGAI INSTITUCIJAI

1. Vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio vardinė šiluminė galia (MW);
 2. Vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio tipas (dyzelinis variklis, dujų turbina, dvejopo kuro variklis, kitas variklis ar kitas vidutinio dydžio kurą deginantis įrenginys);
 3. Naudojamo kuro tipas ir dalis pagal II priede pateiktas kuro kategorijas;
 4. Vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio veikimo pradžios data arba, jei tiksli darbo pradžios data nėra žinoma, įrodymas, kad jis pradėjo veikti anksčiau nei 2018 m. gruodžio 20 d.;
 5. Vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio veiklos sektorius arba infrastruktūra, kurioje jis eksploatuojamas (NACE kodas);
 6. Numatytas metinis vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio veikimo valandų skaičius ir vidutinė naudojama apkrova;
 7. Jei taikoma galimybė nesilaikyti nustatytų išmetamų teršalų ribinių verčių pagal 6 straipsnio 3 dalį arba 6 straipsnio 8 dalį, veiklos vykdytojo pasirašyta deklaracija, kad vidutinio dydžio kurą deginantis įrenginys neveiks daugiau kaip minėtose dalyse nurodytų valandų skaičių;
 8. Veiklos vykdytojo pavadinimas, registruota būstinė ir, jei vidutinio dydžio kurą deginantis įrenginys stacionarus, – jo adresas.
-

II PRIEDAS

6 STRAIPSNYJE NURODYTOS IŠMETAMŲJŲ TERŠALŲ RIBINĖS VERTĖS

Visos šiame priede nustatytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės nustatomos esant 273,15 K temperatūrai ir 101,3 kPa slėgiui, atmetus vandens garų kiekį išmetamosiose dujose, esant standartiniam O₂ kiekiui: 6 % – vidutinio dydžio kietąjį kurą deginantiems įrenginiams, 3 % – vidutinio dydžio skystąjį ir dujinį kurą deginantiems įrenginiams, išskyrus variklius ir dujų turbinas, ir 15 % – varikliams ir dujų turbinoms.

1 DALIS

Esamiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams taikomos išmetamųjų teršalų ribinės vertės

1 lentelė

Esamiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, kurių vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 5 MW ar mažesnė, išskyrus variklius ir dujų turbinas, taikomos išmetamųjų teršalų ribinės vertės (mg/Nm³)

Teršalas	Kieta biomasė	Kitas kietasis kuras	Gazolis	Skystasis kuras, išskyrus gazolį	Gamtinės dujos	Dujinis kuras, išskyrus gamtines dujas
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 100	—	350	—	200 ⁽³⁾
NO _x	650	650	200	650	250	250
Dulkės	50	50	—	50	—	—

⁽¹⁾ Vertė netaikoma vien tik kietąją medienos biomasę deginantiems įrenginiams.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ šiaudus deginančių įrenginių atveju.

⁽³⁾ 400 mg/Nm³ mažo kaloringumo koksavimo krosnių dujų atveju geležies ir plieno pramonėje.

2 lentelė

Esamiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, kurių vardinė šiluminė galia yra didesnė kaip 5 MW, išskyrus variklius ir dujų turbinas, taikomos išmetamųjų teršalų ribinės vertės (mg/Nm³)

Teršalas	Kieta biomasė	Kitas kietasis kuras	Gazolis	Skystasis kuras, išskyrus gazolį	Gamtinės dujos	Dujinis kuras, išskyrus gamtines dujas
SO ₂	200 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	400 ⁽³⁾	—	350 ⁽⁴⁾	—	35 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
NO _x	650	650	200	650	200	250
Dulkės	30 ⁽⁷⁾	30 ⁽⁷⁾	—	30	—	—

⁽¹⁾ Vertė netaikoma vien tik kietąją medienos biomasę deginantiems įrenginiams.

⁽²⁾ 300 mg/Nm³ šiaudus deginančių įrenginių atveju.

⁽³⁾ 1 100 mg/Nm³ įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 5 MW ar didesnė ir 20 MW ar mažesnė, atveju.

⁽⁴⁾ Iki 2030 m. sausio 1 d. – 850 mg/Nm³ mazutą deginančių įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 5 MW ar didesnė ir 20 MW ar mažesnė, atveju.

⁽⁵⁾ 400 mg/Nm³ mažo kaloringumo koksavimo krosnių dujų atveju ir 200 mg/Nm³ mažo kaloringumo aukštakrosnės dujų atveju geležies ir plieno pramonėje.

⁽⁶⁾ 170 mg/Nm³ biodujų atveju.

⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 5 MW ar didesnė ir 20 MW ar mažesnė, atveju.

3 lentelė

Esamiems varikliams ir dujų turbinoms taikomos išmetamų teršalų ribinės vertės (mg/Nm³)

Teršalas	Vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio tipas	Gazolis	Skystasis kuras, išskyrus gazolį	Gamtinės dujos	Dujinis kuras, išskyrus gamtines dujas
SO ₂	Varikliai ir dujų turbinos	—	120	—	15 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NO _x	Varikliai	190 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾	190 ⁽⁶⁾	190 ⁽⁶⁾
	Dujų turbinos ⁽⁷⁾	200	200	150	200
Dulkės	Varikliai ir dujų turbinos	—	10 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ 60 mg/Nm³ biodujų atveju.⁽²⁾ 130 mg/Nm³ mažo kaloringumo koksavimo dujų atveju ir 65 mg/Nm³ mažo kaloringumo aukštakrosnės dujų atveju geležies ir plieno pramonėje.⁽³⁾ 1 850 mg/Nm³ šiais atvejais:

i) dyzelinių variklių, kurių gamyba pradėta anksčiau nei 2006 m. gegužės 18 d.;

ii) dvejopo kuro variklių, kai jie degina skystąjį kurą.

⁽⁴⁾ 250 mg/Nm³ variklių, kurių vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 5 MW ar mažesnė, atveju.⁽⁵⁾ 250 mg/Nm³ variklių, kurių vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 5 MW ar mažesnė, atveju; 225 mg/Nm³ variklių, kurių vardinė šiluminė galia yra 5 MW ar didesnė ir 20 MW ar mažesnė, atveju.⁽⁶⁾ 380 mg/Nm³ dvejopo kuro varikliams, kai jie degina dujinį kurą.⁽⁷⁾ Išmetamų teršalų ribinės vertės taikomos tik esant didesnei kaip 70 % apkrovai.⁽⁸⁾ 20 mg/Nm³ įrenginių, kurių vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 20 MW ar mažesnė, atveju.

2 DALIS

Naujiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams taikomos išmetamųjų teršalų ribinės vertės

1 lentelė

Naujiems vidutinio dydžio kurą deginantiems įrenginiams, išskyrus variklius ir dujų turbinas, taikomos išmetamųjų teršalų ribinės vertės (mg/Nm³)

Teršalas	Kieta biomasa	Kitas kietasis kuras	Gazolis	Skystasis kuras, išskyrus gazolį	Gamtinės dujos	Dujinis kuras, išskyrus gamtines dujas
SO ₂	200 ⁽¹⁾	400	—	350 ⁽²⁾	—	35 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NO _x	300 ⁽⁵⁾	300 ⁽⁵⁾	200	300 ⁽⁶⁾	100	200
Dulkės	20 ⁽⁷⁾	20 ⁽⁷⁾	—	20 ⁽⁸⁾	—	—

⁽¹⁾ Vertė netaikoma vien tik kietąją medienos biomasę deginantiems įrenginiams.⁽²⁾ Iki 2025 m. sausio 1 d. – 1 700 mg/Nm³ įrenginių, kurie yra MAS ar AMS dalis, atveju.⁽³⁾ 400 mg/Nm³ mažo kaloringumo koksavimo krosnių dujų atveju ir 200 mg/Nm³ mažo kaloringumo aukštakrosnės dujų atveju geležies ir plieno pramonėje.⁽⁴⁾ 100 mg/Nm³ biodujų atveju.⁽⁵⁾ 500 mg/Nm³ įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 5 MW ar mažesnė, atveju.⁽⁶⁾ Iki 2025 m. sausio 1 d. – 450 mg/Nm³, kai deginamas mazutas, turintis 0,2–0,3 % N, ir 360 mg/Nm³, kai deginamas mazutas, turintis mažiau kaip 0,2 % N, įrenginių, kurie yra MAS ar AMS dalis, atveju.⁽⁷⁾ 50 mg/Nm³ įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 5 MW ar mažesnė, atveju; 30 mg/Nm³ įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 5 MW ar didesnė ir 20 MW ar mažesnė, atveju.⁽⁸⁾ 50 mg/Nm³ įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 5 MW ar mažesnė, atveju.

2 lentelė

Naujiems varikliams ir dujų turbinoms taikomos išmetamųjų teršalų ribinės vertės (mg/Nm³)

Teršalas	Vidutinio dydžio kurą deginančio įrenginio tipas	Gazolis	Skystasis kuras, išskyrus gazolį	Gamtinės dujos	Dujinis kuras, išskyrus gamtines dujas
SO ₂	Varikliai ir dujų turbinos	—	120 ⁽¹⁾	—	15 ⁽²⁾
NO _x	Varikliai ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	190 ⁽⁵⁾	190 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	95 ⁽⁷⁾	190
	Dujų turbinos ⁽⁸⁾	75	75 ⁽⁹⁾	50	75
Dulkės	Varikliai ir dujų turbinos	—	10 ⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾	—	—

⁽¹⁾ Iki 2025 m. sausio 1 d. – 590 mg/Nm³ dyzeliniams varikliams, kurie yra MAS ar AMS dalis.

⁽²⁾ 40 mg/Nm³ biodujų atveju.

⁽³⁾ Variklių, veikiančių 500–1 500 valandų per metus, atveju gali būti netaikomas reikalavimas laikytis tų išmetamųjų teršalų ribinių verčių, jei taikomos pirminės NO_x išmetamųjų teršalų kiekio ribojimo priemonės ir neviršijamos ⁽⁴⁾ išnašoje nurodytos išmetamųjų teršalų ribinės vertės.

⁽⁴⁾ Iki 2025 m. sausio 1 d. MAS ir AMS – 1 850 mg/Nm³ dvejo kuro varikliams, kai jie degina skystąjį kurą, ir 380 mg/Nm³, kai jie degina dujas; 1 300 mg/Nm³ dyzeliniams varikliams, kurių apsukos yra 1 200 aps/min. arba mažesnės, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra mažesnė arba lygi 20 MW, ir 1 850 mg/Nm³ dyzeliniams varikliams, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra didesnė kaip 20 MW; 750 mg/Nm³ dyzeliniams varikliams, kurių apsukos yra didesnės kaip 1 200 aps/min.

⁽⁵⁾ 225 mg/Nm³ dvejo kuro varikliams, kai jie degina skystąjį kurą.

⁽⁶⁾ 225 mg/Nm³ dyzeliniams varikliams, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra mažesnė arba lygi 20 MW, o apsukos yra 1 200 aps/min. arba mažesnės.

⁽⁷⁾ 190 mg/Nm³ dvejo kuro varikliams, kai jie degina dujinį kurą.

⁽⁸⁾ Išmetamųjų teršalų ribinės vertės taikomos tik esant didesnei kaip 70 % apkrovai.

⁽⁹⁾ Iki 2025 m. sausio 1 d. – 550 mg/Nm³ įrenginiams, kurie yra MAS ar AMS dalis.

⁽¹⁰⁾ Iki 2025 m. sausio 1 d. – 75 mg/Nm³ dyzeliniams varikliams, kurie yra MAS ar AMS dalis.

⁽¹¹⁾ 20 mg/Nm³ įrenginių, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 1 MW ar didesnė ir 5 MW ar mažesnė, atveju.

III PRIEDAS

IŠMETAMŲ TERŠALŲ KIEKIO STEBĖSENA IR ATITIKTIES VERTINIMAS

1 DALIS

Veiklos vykdytojo vykdoma išmetamų teršalų kiekio stebėseną

1. Reguliarius matavimus reikalaujama atlikti ne rečiau kaip:
 - kas trejus metus vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kurių vardinė šiluminė galia lygi ar didesnė kaip 1 MW ir lygi ar mažesnė kaip 20 MW, atveju,
 - kas metus vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kurių vardinė šiluminė galia didesnė kaip 20 MW, atveju.
 2. Kaip alternatyva 1 punkte nurodytam dažniui, vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kuriems taikoma 6 straipsnio 3 dalis arba 6 straipsnio 8 dalis, atveju reguliarius matavimus atlikti gali būti reikalaujama ne rečiau kaip kiekvieną kartą kas tiek veikimo valandų:
 - kiek sudaro maksimalaus vidutinio metinio veikimo valandų skaičius, taikytinas pagal 6 straipsnio 3 dalį arba 6 straipsnio 8 dalį padaugintas tris kartus, vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kurių vardinė šiluminė galia yra lygi arba didesnė kaip 1 MW ir lygi ar mažesnė kaip 20 MW, atveju,
 - kiek sudaro maksimalaus vidutinio metinio veikimo valandų skaičius, taikytinas pagal 6 straipsnio 3 dalį arba 6 straipsnio 8 dalį, vidutinio dydžio kurą deginančių įrenginių, kurių vardinė šiluminė galia didesnė kaip 20 MW, atveju.
- Bet kuriuo atveju reguliarius matavimai atliekami ne rečiau kaip kas penkerius metus.
3. Reikalaujama matuoti tik:
 - a) tuos teršalus, kurių kiekio ribinė vertė, taikoma atitinkamam įrenginiui, nurodyta šioje direktyvoje,
 - b) visų įrenginių CO.
 4. Pirmieji matavimai atliekami per keturis mėnesius nuo leidimo išdavimo įrenginiui arba jo įregistravimo dienos arba veikimo pradžios dienos, pasirenkant vėlesnę datą.
 5. Kaip alternatyva 1, 2 punktuose ir 3 punkto a papunktyje nurodytiems SO₂ matavimams, išmetamų SO₂ kiekiui nustatyti gali būti taikoma alternatyvi kompetentingos institucijos patikrinta ir patvirtinta tvarka.
 6. Kaip alternatyvą 1 punkte nurodytiems reguliariems matavimams valstybės narės gali reikalauti vykdyti nuolatinis matavimus.

Vykdamas nuolatinis matavimus automatinės matavimo sistemos turi būti tikrinamos atliekant lygiagrečius matavimus remiantis pamatiniais metodais ne rečiau kaip vieną kartą per metus, o veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai praneša tos patikros rezultatus.

7. Taršųjų medžiagų ėminių ėmimas bei analizė ir proceso parametrų matavimai atliekami ir 5 bei 6 punktuose nurodyti alternatyvūs būdai taikomi remiantis metodais, kuriuos taikant gaunami patikimi, reprezentatyvūs ir palyginami rezultatai. Laikoma, kad suderintus EN standartus atitinkantys metodai tenkina šį reikalavimą. Kiekvieno ėminių ėmimo metu įrenginys pavyzdine vienoda apkrova veikia stabiliomis sąlygomis. Todėl paleidimo ir stabdymo laikotarpiai neįtraukiami.

2 DALIS

Atitikties įvertinimas

1. Tais atvejais, kai vykdomi reguliarius matavimai, jeigu rezultatai, gauti atlikus kiekvieną matavimą arba laikantis kitos tvarkos, apibrėžtos ir nustatytos pagal kompetentingos institucijos nustatytas taisykles, neviršija atitinkamų išmetamų teršalų ribinės vertės, laikoma, kad 6 straipsnyje nurodytos išmetamų teršalų ribinės vertės nėra viršytos.

2. Tais atvejais, kai vykdomi nuolatiniai matavimai, išmetamų teršalų ribinių verčių, nustatytų 6 straipsnyje, atitiktis vertinama vadovaujantis Direktyvos 2010/75/ES V priedo 4 dalies 1 punktu.

Patvirtintos vidutinės vertės nustatomos vadovaujantis Direktyvos 2010/75/ES V priedo 3 dalies 9 ir 10 punktais.

3. Apskaičiuojant vidutines išmetamų teršalų ribines vertes neatsižvelgiama į 6 straipsnio 11 dalyje ir 6 straipsnio 12 dalyje nurodytais laikotarpiais, taip pat įrenginio paleidimo ir stabdymo laikotarpiais išmatuotas vertes.
-